

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

בפני כבוד הנשיא, השופט מנחם מזרחי

בעניין: פרקליטות מחוז מרכז
ע"י ב"כ עוה"ד רן בירן וגלי מאני

המאשימה

נגד

אשרף יוסף
ע"י ב"כ עוה"ד תומר גונן ויצחק צחי סבג
הנאשם

הכרעת-דין

אני מורה על זיכוי של הנאשם מן המיוחס לו בכתב-האישום.

א. כתב-האישום וזירת המחלוקת:

כתב-האישום מייחס לנאשם עבירה של גרימת מוות ברשלנות בהתאם לסעיף 304 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (סעיף 64 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961).

נטען, כי בתאריך 23.3.2025 בשעה 14:19 נהג הנאשם במשאית אשר נשאה מטען כבד על כביש 5 מכיוון מערב למזרח, בסמוך למחלף שער שומרון.

אותה עת, תנאי הדרך היו כדלקמן:

שעת לילה, מזג אוויר נאה, ראות טובה, תאורת כביש תקינה וטובה, כביש אספלט תקין, יבש, בעל שני נתיבי נסיעה לכיוון מזרח ולצידם שוליים רחבים ותקניים מימין ומשמאל, דרך בין עירונית, מהירות מותרת עד 70 קמ"ש, כאשר שדה הראיה של הנאשם פנוי למרחק 300 מטר לפחות.

בעת נסיעת הנאשם, עמד בצד הדרך, במרכז שול ימין, רכב פרטי, ולצידו בסמוך לגלגל הקדמי-שמאלי, המנוח דוד סלע ז"ל אשר אותה עת טיפל בתקר בגלגל הרכב.

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

בשלב מסוים, סטה הנאשם בנהיגתו עם המשאית לכיוון השול הימני, ובעודו נוהג במהירות של כ- 92 קמ"ש, פגע בעוצמה במנוח אשר עמד בסמוך לגלגל הקדמי-שמאלי של הרכב, בתוך השול, וכן פגע בדופנו השמאלי של הרכב.

מיד לאחר מכן, ובתגובה לתאונה, סטה הנאשם עם המשאית שמאלה אל עבר הנתיב השמאלי, בהמשך ימינה, ונעצר כ-200 מטרים ממקום התאונה בשול הימני.

כתוצאה מהתאונה נגרמו למנוח חבלות, כמתואר בסעיף 6 לעובדות, הוא פונה לבית-חולים, שם נקבע מותו.

נטען, כי מותו של המנוח נגרם בשל נהיגתו הרשלנית של הנאשם, שלא שמר על נתיב נסיעתו, סטה לשול הימני, למרות שדה הראייה הנרחב לא הבחין ברכב שעמד בשול הימני, לא פעל על מנת להתרחק מהרכב, נהג ללא תשומת לב למתרחש בדרך, במהירות העולה על המותר בכביש, ולא נהג כנהג משאית סביר ומקצועי שהיה נוהג בנסיבות העניין.

הנאשם מסר תגובה כדלקמן (ישיבת יום 18.11.2025):

ב"כ הנאשם:

אני הושבתתי מעבודה חודש, לכן לא הצלחתי לתאם פגישה. אחרי 25 שנה בתחום התעבורה, בתיק הזה אין פה כלום. ישים לב בית המשפט שיש אישור שהתמרור של 70 קמ"ש היה בתוקף עד 3 ימים לפני התאונה ולא היה בתוקף במועד התאונה ותמרור זמני חלים עליו הנחיות אחרות. האיש נהג משאית, כרגע הוא פסול ממש על לא עוול בכפו. אני מבקש לקבוע להוכחות. התאונה הייתה בנתיב נסיעתו. האדם שהחליף צמיג בלי אורות מהבהבים ובלי וסת ולא ראו אותו. היה חשוך ולא פעלה תאורה. מה שקרה וזה תאונה שיכולה לקרות לכל אחד. הוא נפל אחורה לתוך המשאית. המשאית זה לא אופניים, הוא לא יכול לתמרן. החוק אומר שהוא צריך לשמור על ימין הדרך. גם משטרת ישראל אומרת בכל הפרסומות שצריך לקרוא לניידת לאבטח. אחרי העדים 1 ו-2 נוכל לדעת את כל התמונה. נבקש דחייה לשמיעת העדים.

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

במהלך שמיעת הראיות, התברר כי זירת המחלוקת אינה רחבה, והיא עולה מחומר הראיות ומתוך עדותו ואמרותיו של הנאשם כדלקמן:

הנאשם הודה שנהג במשאית בזמן ומקום (פרוטוקול ישיבת יום 11.6.26).

הנאשם הודה שרכבו של המנוח חנה בשול הימני, וכי הוא עסק בהחלפת הגלגל השמאלי-קדמי.

הראיות מלמדות, כי המנוח היה בתחילת תהליך החלפת גלגל, כעולה מהתמונות: תא המטען של רכבו היה פתוח, הגלגל החלופי טרם הוצא ממקומו, ומפתח הברגים נמצא נעוץ באחד מברגי הגלגל הקדמי-שמאלי שהיה ללא לחץ אוויר אל תוך כביש האספלט, רכבו של המנוח נמצא עם ארבעה אורות חירום דלוקים.

הנאשם הודה, כי הוא פגע בנהיגתו עם המשאית במנוח וגרם למותו, אך עמדתו היא שהוא לא התרשל כלפי המנוח בנהיגתו.

הנאשם טען, כי נהג כנדרש בנתיב הימני.

הוא העיד, כי הבחין ברכבו של המנוח, נקט כלפיו בצעדי זהירות, אך לא הבחין במנוח עצמו, אלא עובר לפגיעה בו.

לגרסת הנאשם, בהגיעו בסמוך למנוח, מצב הדברים לא אפשר לו להגיב בתוך זמן התגובה ולמנוע את התאונה, משום שהמנוח הטיח את עצמו לאחור במהלך פתיחת בורגי הגלגל עם רגליו אל מחוץ לקו השול הימני, הצהוב, אל תוך מסלולו נסיעתו בנתיב הימני, כפי הנראה משום שאיבד את שיווי משקלו נוכח פעולת הדריכה על מפתח הגלגלים לשם פתיחת הברגים והחלפת הצמיג.

הנאשם אישר כי הוא מכיר את הכביש המדובר ונוסע בו עם משאיתו כפעמיים-שלוש פעמים בשבוע.

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

וכך העיד :

העד מר יוסף : כן, אני נכנסתי מאשדוד, לא עייפות, לא עייף, לא חורג בעבודה. אני מגיע לכיוון הרצל, עובר מחסום כפר קאסם. זה כביש שני מסלולים מפה, באמצע יש בטון, מצד שני שני מסלולים, שני כיוונים ויש שוליים מצד ימין עובדים בכביש. היו עובדים כל הזמן בכביש, אני חושב גם עד עכשיו עובדים בכביש. אני מגיע, נוסע במשאית, עולה עליה, מתחיל לרדת. אני רואה שיש אוטו, יעני אני רואה שיש פרייבט (לא ברור) כל הזמן שאני עובר מהכביש הזה, רואה כל הזמן פרייבטים שבוע נשאים שם בשוליים, שבוע ואני אחראי על מה שאני מדבר. משארים פרייבטים שם שבוע בכביש בשוליים, אחר כך מתקנים, לוקחים, לא יודע מה. אחד תקוע, אחד עולה דלק, אחד מתקן. ברגע שאני מגיע, רגע. ראית פרייבט בשול?

כבי' השי' מזרחי : כן.

העד מר יוסף : כן.

כבי' השי' מזרחי : ראית אדם או רק אוטו?

העד מר יוסף : לא לא, אני בינתיים לא ראיתי בן אדם, רק אוטו.

כבי' השי' מזרחי : רק אוטו.

...

העד מר יוסף : מצד שמאל, מצד שמאל שיש על ידי עוד ממסלול פרייבט. עכשיו בגלל בשוליים שלא מספיק שעות היה עומד, אני נצמדתי שמאלה כמה שאני יכול כאילו. ברגע שאני בדיוק מגיע לו, המזל שלי מאללה, מאלוהים. זה המשאית וזה הפרייבט תקוע, ברגע שאני מגיע על דו זה המזל שלי מאללה. מישוה קופץ, קופץ בדיוק בהתחלה לקבינה שלי. בהתחלה לקבינה להבין מקדימה מהמשאית, לא בשוליים של האוטו.

כבי' השי' מזרחי : כן.

העד מר יוסף : אני לא נגעתי באוטו. אם אני הייתי משאית נוגעת בפרייבט בשוליים, משאית 50 טון הייתי זורק אותו, מעיף אותו 200 קילומטר. בן אדם קופץ, מדבר באמצע הכביש.

...

כבי' השי' מזרחי : אבל לפני זה לא ראית אותו?

העד מר יוסף : לא לא, זה קורה בשנייה.

כבי' השי' מזרחי : לא ראית אותו?

העד מר יוסף : לא ראיתי. בן אדם,

כבי' השי' מזרחי : שנייה לפני כן? רק (לא ברור).

העד מר יוסף : כן, שאני התקרבותי, אני כאילו יעני מהרחוב לא ראיתי בן אדם.

תשומת הלב לכך שבעדותו מסר, כי הוא הבחין **ברכבו** של המנוח אך לא הבחין **במנוח** עצמו, אלא מיד כאשר הלה קפץ אל תוך נתיב נסיעתו.

ברוח תגובתו ניתן למצוא את גרסתו בחקירה, ואפנה לתמליל חקירתו (ת/42):

נוהג בכביש "שלוש-ארבע פעמים בשבוע" (עמוד 2 שורה 37), נהג במהירות של "שמונים וחמש, שמונים" (עמוד 2 שורה 40).

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

המהירות המותרת במקום היא 100 קמ"ש, אבל המשאית מוגבלת ואינה יכולה להגיע למהירות זו, אלא עד כדי 88 קמ"ש (עמוד 3 שורה 49).

הבחין במנוח בפעם הראשונה "ברגע שאני הגעתי בדיוק על ידו שהוא קפץ על הכביש" (עמוד 7 שורה 155).

המנוח לבש חולצה בצבע שחור (עמוד 7 שורה 161).

לא דלקה תאורה (עמוד 8 שורה 185).

עובר לתאונה, משמאלו, נעו רכבים (עמוד 10 שורה 233).

אישר שראה את הרכב עובר לתאונה (עמוד 17 שורה 386), אך לא ראה את הרכב ממרחק של 300 מטר (עמוד 18 שורות 422, 424).

הרכב לא היה עם אורות מהבהבים (עמוד 19 שורה 439).

נשאל מה היה צבע הרכב והשיב: "אולי צבע אדום" (עמוד 19 שורה 447), לאחר מכן אמר "צבע אדום" אבל הוסיף "משהו כזה" (עמוד 20 שורה 451).

לא הוצב משולש אזהרה (עמוד 21 שורה 487).

לא פגע ברכב עצמו (עמוד 21 שורה 496).

נהג את המשאית בנתיב הימני (עמוד 22 שורה 508).

לא סטה ימינה (עמוד 22 שורה 513).

כאשר ראה את הרכב האט את נסיעתו ולא ציפה שיהיה אדם שיקפוץ אליו לנתיב נסיעתו (עמוד 23 שורה 524).

יכול היה לראות את הרכב ממרחק של שלושים-ארבעים מטר, אחר אמר חמישים שישים מטר (עמוד 24 שורה 568).

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

בעת הפגיעה לא יכול היה לסטות שמאלה בשל רכבים משמאלו (עמוד 28 שורה 651).

לא פגע ברכבו של המנוח (עמוד 28 שורה 664, עמוד 49 שורה 1163).

כאשר ראה את המנוח "היה מתקן צמיג" (עמוד 30 שורה 708), ראה אותו עומד על השול (עמוד 31 שורה 718).

המנוח - "...כן, קפץ מקדימה..." (עמוד 31 שורה 730).

המנוח קפץ לו "כמו קפיץ על השוליים" (עמוד 32 שורה 743, עמוד 33 שורה 777, עמוד 34 שורה 792).

עם הפגיעה לחץ "ברקס" (עמוד 34 שורות 809, 811).

המשאית מוגבלת ב - 90 קמ"ש (עמוד 37 שורה 868).

בקליפת אגוז, למעט נקודות שונות, ניתן לומר שעיקר גרסתו של הנאשם בעדותו בהחלט מתיישבת עם אמרתיו במשטרה.

ב. דיון:

השאלה העובדתית המרכזית שעומדת לדיון בפניי הינה האם הנאשם סטה בנהיגתו במשאית אל השול הימני ואז פגע במנוח, שהיה עסוק בפתיחת הברגים של הגלגל השמאלי-קדמי של רכבו, או שמא לא הייתה סטייה ימינה כלל, והמנוח הוא שחרג עם גופו, פתע, אחורה, במהלך פתיחת בורגי הגלגל, אל תוך נתיב נסיעתו של הנאשם, מחוץ לתחום השול הימני.

כפי שציננתי לעיל, אין חולק כי הנאשם בנהיגתו את המשאית פגע עם החלק הקדמי ימני של המשאית במנוח.

בכתב-האישום נטען כי הנאשם פגע עם חלקה הקדמי ימני של המשאית גם ברכב של המנוח (עובדה 4 סיפא).

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

ברי לכל, **שאם כך היה מוכח**, ניתן היה לקבוע כי הנאשם סטה ימינה אל תוך השול, שהרי אליבא דכולם **רכבו של המנוח חנה במרחב השול הימני**.

ואולם, במהלך הדיון התברר כי למרות שקיימות ראיות נסיבתיות כאלה ואחרות שתומכות בטענה של פגיעת המשאית ברכב, הרי שאין מדובר בראיות העולות כדי דרישת ההוכחה שבדין בתיקים שכאלה, **ולא ניתן לקבוע כממצא עובדתי שהמשאית פגעה ברכב המנוח (להבדיל מן הפגיעה בגופו)**.

במעמד חקירתו הנגדית, בעת שהעיד על התאמות הנזקים בין המשאית לרכב המנוח, אישר בוחן התנועה פקד אייל אוחיון, כי הוא **אינו יכול לסמוך את ידו, כנדרש בפלילים, על המסקנה שהמשאית פגעה ברכב המנוח**, ובית-המשפט אישר כי **לא יקבע כממצא עובדתי שכך הם פני הדברים**.

אפנה לעדותו (עמוד 36 – עמוד 37):

12	בוא נחסוך את כל זה, יש ראייה שאתה עומד מאחוריה שמובילה למסקנה	כב' הש' מזרחי:
13	שהמשאית פגעה ברכב?	
14	אמרתי בהתחלה אני לא יכול לקשור.	העד, מר אוחיון:
15	אתה לא בונה פה על שום ראייה,	כב' הש' מזרחי:
16	לא.	העד, מר אוחיון:
17	שום התאמת נזקים כלום, ברמה של ודאות.	כב' הש' מזרחי:
18	ברמה של ודאות לא.	העד, מר אוחיון:
19	כמו שנדרש בפלילים.	כב' הש' מזרחי:
20	נכון.	העד, מר אוחיון:

...

1	אני אומר לך בהכרעת הדין יהיה מה שיהיה אני לא אקבע כממצא שהמשאית	כב' הש' מזרחי:
2	פגעה ברכב אלא אם כן יש לי ראייה אחרת על סמך העדות שלו. אתה מסכים	
3	איתי עם זה?	
4	מסכים אדוני, יש לי חשד ולא מעבר לזה.	העד, מר אוחיון:

אכן, אם היה ניתן לקבוע ממצא שכזה (פגיעת המשאית ברכב המנוח) היה מסתיים בזאת דיונו, משום שאין חולק שהרכב של המנוח חנה בתוך השול הימני, **מרחק של כ- 0.9 מטר מן הפס הצהוב** התוחם אותו, ואם המשאית פגעה ברכב המנוח, הרי זו ראייה ברורה לסטייה ימינה שלא כדין העולה כדי רשלנות שמובילה להרשעה.

כאמור, אין חולק שהמשאית פגעה **במנוח עצמו**.

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

מעבר לתגובת הנאשם לכתב-האישום, לאמרותיו ועדותו המאשרים זאת, הדברים נלמדים מן המסמכים הרפואיים (ת/39), שלמרות שלא נערכה נתיחת גופה, הם מלמדים על פגיעה מרכזית בחזה ואגן ימין אך גם בראשו של המנוח (ת/38 – "מוקד דימום תת עכבישי").

הוסף לכך את העובדה, כי בצילום הנזק למשאית (ת/25 תמונה מספר 4) ניתן ללמוד על פגיעת פח ופנס קדמי ימני במוקד נזק שבין 80 ס"מ ל-130 ס"מ, בעומק של 0.40 ס"מ, באופן המתיישב עם המסקנה כי המשאית אכן פגעה במנוח.

כאמור, הנאשם עצמו מסר בעדותו, כי הבחין ברכב החונה בשול, נקט כלפיו אמצעי זהירות בכך שסטה במסלול נסיעתו שמאלה ככל הניתן (במסלול השמאלי חלפו רכבים והוא לא יכול היה לעבור למסלול השמאלי). הוא לא הבחין במנוח. עם הגיעו בסמוך לרכבו של המנוח, המנוח הטיח את עצמו לאחור והוא פגע בו בחלק הימני קדמי של משאיתו. לדבריו, הוא לא יכול היה למנוע את התאונה.

כמו כן, מסר בהודעותיו במשטרה:

"... לא היה משולש ולא היה וינקרים של האוטו ולא היה חולצה צהובה ולא שום דבר. אם היה אולי הייתי יכול לעצור, אבל לא היה. הבן אדם קפץ לכיוון המשאית, אולי היה מתקן משהו אולי המפתח של הגיאנט עף אחורה. איך שאני מגיע אליו הוא עף מול הקבינה של המשאית. מקדימה, לא בצד ימין." (ת/36 ש' 14 והלאה).

בקליפת אגוז, פקד אייל אוחיון - קצין בוחנים במרחב שומרון, אשר חקר את התאונה - העיד כדלקמן:

הוא הגיע לטפל בתיק **יום לאחר התאונה** (עדותו בעמוד 5 שורה 6) (ת/20 – מתאריך 27.3.2025 שעה 10:30 בעוד שהתאונה התרחשה בתאריך 26.3.2025 בשעה 14:19) **עקב חוסר שביעות רצון מעבודת הבוחן הראשוני** (פנחס תרם) (עמוד 4):

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

- העדה, מר אוהיון : אז ככה, למרות שאני יוצא לתאונות עם הבוחנים שלי לא בהכרח קטלניות
 אבל בעיקר בקשות וקטלניות, במקרה הספציפי הזה אני לא הייתי בזירה אני
 הייתי במושימה אחרת, הבוחן ייצא עם קצין אחר. אני בעצם קיבלתי את
 החומר לידיי ביום שאחרי, עברתי עליו, דיברתי עם הבוחן, ניסיתי לקבל ככה
 תמונת מצב ביום המדובר מה הסיפור וממה שאני ראיתי מהפעולות שבוצעו
 לא הייתי מסופק ברמה המקצועית בכלל. נתתי הנחיות לבצע השלמות

**תשומת הלב, שכבר עתה, נטע פקד אייל אוהיון בעדותו את יתד הספק ביחס לעבודת הבוחנים
 שביצע קודמו, בעוד שהוא עצמו, לא הגיע לזירה בזמן אמת, באופן שהעמיד את עבודת הבוחנות
 שנעשתה בתיק בחסר מובנה.**

בזירת התאונה הוא מצא נעליים, משקפיים ושברי פנס של המשאית (שהבוחן הראשון לא מצא)
 פזורים בשול הדרך ובמעבר הבטיחות לאורך 30 מטרים, מה שהעיד לדבריו על **מיקום הפגיעה בשול**.

**ואולם, במצב דברים זה, כאשר זירת התאונה הופקרה לשעות ארוכות (מתאריך 26.3.2025 בשעה
 19:14 עד לתאריך 27.2.25 שעה 10:30), כאשר יש להניח שבכביש נעו רכבים רבים, זירת התאונה
 לא נשתמרה כנדרש יש חשש כי תמונת הממצאים ביום שאחרי אינה יכולה ללמד על מיקום
 הפגיעה, שלא לדבר על כך שהמשאית שוחררה כבר לדרכה (עמוד 5 שורה 1), ואני מקבל בעניין זה
 את עמדת הנאשם בסיכומיו בעמוד 4 בסעיף 1.**

ואכן, פקד אייל אוהיון הכיר בכך, שבחלוף הזמן **נפגעת תמונת המצב הראייתית**, בהעידו (עמוד 4) :

- ומשראיתי שממד הזמן פה הוא פקטור מאוד מאוד חשוב ושיהיה לנו
 זמן לאבד מאחר ותאונה שלא הייתי בה ויכול להיות שיש עדיין ראיות כחלוף
 הזמן בעצם הראיות האלה נחלשות ומתפוגגות, החלטתי להיכנס בטיפול

איני מקבל את יכולתו להבחין, כטענתו, כי הממצאים שגילה במקום למחרת היום נותרו במקום ללא
 פגע או תזוזה ובכוחם להעיד כנדרש בהליך זה על מקום האימפקט (עמוד 6) :

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

- 26 העד, מר אוחיון : סגרת את הסוגריים. כל הממצאים שמצאתי בזירה היו מעבר למעקה
27 הבטיחות של שול ימין בתפוזרת מאוד אותנטית לאורך של 30 מטרים, עוד
28 שבר ועוד שבר ועוד זה ועוד דבר וככה במהלך של 30 מטרים דברים שנראים
29 לי מפוזרים בצורה מאוד מאוד אותנטית לא איזשהו מישהו שריכוז את כל
30 השברים ופינה ואני רק מזכיר מה אצלו היה שם נתי ואף אחד לא ניקה את

די אם נשווה לנגד עינינו תנועת כביש מלאה של רכבים, ורכבים כבדים הנעים בכביש משך שעות ארוכות לאחר שהזירה נזנחה, ואת תנועת הרוח הנוצרת, כדי להבין שאין כל וודאות למסקנות שהוסקו בידי פקד אייל אוחיון לפי מיקום הממצאים. כל מי שאי פעם חווה את דחף הרוח של משאיות ורכבים החולפים בכביש יכול לשער מה יהא דינם של ממצאים שונים המצויים עליו ללא שימור נאות.

קצין הבוחנים זיהה נזקים במשאית בגובה 80 ס"מ עד 1.3 מטר (מעל הפנס הקדמי ימני), התואמים לטענתו לפגיעות בגופו של המנוח (ריסוקים באגן, בצלעות ובכתף מצד ימין). לטענתו, נתון זה מצביע על כך שהמנוח היה בתנוחת התכופפות/כריעה בזמן החלפת גלגל.

הוא מצא מפתח גלגלים נעוץ באספלט ושני ברגים משוחררים, עובדה שמחזקת את ההשערה שהמנוח החליף גלגל. ואולם, כבר עתה יצוין, כי אין ראיה לכך שמפתח הגלגלים חרץ את הכביש באופן שיכול היה ללמד כי הוא חווה מפגש עם כוח עצום שנבע מן המשאית.

ראה סימני ניגוב על רכב המנוח (מכסה מנוע וגלגל), מה שיכול להעיד על מגע גוף.

פענח את הטכוגרף של המשאית : לדבריו, המשאית נסעה בתאוצה והגיעה למהירות של 92.5 קמ"ש לפני בלימת חירום חזקה.

מסקנתו הסופית : הפגיעה התרחשה בשול הימני בזמן שהמנוח החליף פנצ'ר.

ואולם ;

הסתבר, כפי שציינתי לעיל, כי הוא לא הגיע לזירה ביום התאונה ולפיכך תמונת המצב הראייתית מצויה בספק, אף אם הוא ניזון מתמונות שצילם קודמו.

כפי שציינתי לעיל, הוא הודה כי לא ניתן לקבוע בוודאות (ברמה פלילית) שהמשאית פגעה ברכב המנוח, אלא רק שמדובר ברמה של "חשד".

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

הטענה, כי המשאית פגעה במכשיר ה"צלב" שמשמש להחלפת הגלגל, אשר נותר תקוע ברצפה התבררה כי **השערה בעלמא** שלא הוכחה במשפט, כנדרש בהליך פלילי, והיא אינה מתיישבת עם הגיון הדברים של פגיעת המשאית במכשיר שזה (עמוד 13):

- העד, מר אוהיון: אין לי ספק בזה ודבר שני הופעלה איזושהי מסה מאוד כבדה מאוד משמעותית
14 שגרמה לנעיצה של הברזל בתוך האספלט. ואז אני שואל את עצמי או קיי אז
15 אם הבן אדם היה באמת במהלך החלפת גלגל או שמא הוא נפל לאחור כמו
16

הסתבר, שהוא פיתח תאוריות שונות של תנועת גוף אדם המגיב לפגיעה, לאחר שחוה מכה פיסיקלית, בעוד שהוא אינו מודע למשקלו של המנוח, מה עוצמתו הפיסיקלית של הגוף הפוגע, אינו יכול לדעת ברמה הנדרשת ומה המרחק שבו תמצא גופתו של אדם החווה את אותה פגיעה, ובאיוזו זוית פגיעה, כאשר הדבר נתון **לאלף משתנים שלא הוכחו**, מבלי שטרח להוכיח אותן אלא **הפנה את בית-המשפט לספרות מקצועית שלא הוכחה וספק אם מצויה בתחום מומחיותו** (עמודים 10 - 12):

- העד, מר אוהיון: יש עד ראייה שנסע מאחורי המשאית ויש את השוטר שהיה שם בזירה
8 שהבחור עוד היה שם לפני שהוא נפטר. כשמדובר בתאונה פינתית כמו שאדוני
9 רואה באזור הפנס בעצם מה שקורה להולך הרגל הגוף שלו הוא מסתובב,
10 בעצם נגרם לו איזשהו סבסוב ואז הוא נהדף. עכשיו אני מצפה מדבר כזה מה
11 שיקרה זה שקודם כל הוא ייהדף מעט קדימה או קיי? ושהוא ייפול פחות או
12 יותר באזור אם אנחנו מסתכלים על הקו האורכי במקום שהוא נפגע בסדר?
13 כי הוא פשוט משפשף אותו כאילו וגורם לו להסתובב הוא ייפול באותו קו של
14 הדופן ובחזית. יכול להיות גם מקרים שהוא כן יידחף טיפה ימינה.
15 כב' הש' מזרחי: איך אתה קובע קביעות כאלה?
16 העד, מר אוהיון: זה הספרות המקצועית.
17 כב' הש' מזרחי: איפה?
18 העד, מר אוהיון: זה החומר המקצועי של הבוחנים זה מה שלומדים בניסויים שערכו ובדקו מה
19 קורה,
20

השימוש שעשה ב"תאוריות מקצועיות" לגבי תנועת הגוף של הולך הרגל והסתמכות על מאמר שאותו ניתח באמצעות AI, **שלא תוקף בהתאם לדין**, התברר כלא רלוונטי למשאיות (אלא לרכבי שטח) (עמוד 34):

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

העדה, מר אוהיון: כן אני הורדתי את המאמר, צירפתי אותו ל-AI והוא ניתח לי אותו ונתן לי את
הסיכומים שם.

וראו דוח מטעמו (ת/27):

בהמשך לבקשת הפרקליטות להשלמת חקירה:
1. לא קיימות תרשומות שאינן מופיעות בתיק החקירה, למעט לוח התצלומים שערכתי בביקור הזירה והמגרש אשר לא נסרקו לתיק על ידי הבוחן, טעות אנוש. העברתי את לוח התצלומים לידי הפרקליטות.
2. ספרות מקצועית בנושא טלטול והעברת כובד משקל: לא קיים בספרות המקצועית של הבוחנים נושא כזה. ידיעתי בנושא הגיעו ממקורות חיצוניים באינטרנט, ובעיקר בהסתמך על מאמר ספציפי שמצאתי באינטרנט, בשם "Vehicle Models for pre-rollover analysis". מקור המאמר מהאוניברסיטה הטכנית של איינדהובן שבהולנד. לאחר עיון במאמר ניתחתי אותו באמצעות בינה מלאכותית (AI), המאשר כי קיימת תופעה של היפוך גלגול הידועה בפיסיקה גם בשמות נוספים, ולקוחה מעולם הפיסיקה בכלל.
3. מטרת החקר שערכתי בנושא זה, לאחר שלא מצאתי מענה בספרות המקצועית של המדור, הייתה להבין האם ייתכן מצב שבו רכב בכלל ומשאית כבדה בפרט, תגיב באופן הפוך בעת היגוי חריג ובליטה, ממה שמצופה. השאלה שלי הייתה: האם ייתכן שבעת בלימה וסטייה חדה שמאלה, דופן ימין של משאית תתרומם במקום להידחס כפי שמצופה בפניה מתונה?

מהלך עדותו הפנה ל"ספרות מקצועית" נוספת, שלא הוכחה במשפט (עמוד 41):

עו"ד גונן: רק משהו אחד שבית משפט שאל אותך, לאיזה ספרות מתכוון בית משפט
שאל אותך אם יש פגיעה בפינה גוף יועץ הצידה. לאיפה אתה מתייחס
שהתעופה תהיה קדימה? רק תפנה אותי לאיזה ספרות כי אני אגיד לך בכנות
לא מכיר מה שאתה אומר.
העדה, מר אוהיון: אני עניתי שגוף מתגלגל על דופן הרכב הפוגע בפגיעה פינתית, הגוף יכול לנוע
לפנים עם האינרציה של הרכב, מן הסתם האנרגיה של הרכב עוברת לגוף הולך
הרגל והספרות היא הנחיות מדור ת"ד ספר בוחן.
כב' הש' מזרחי: אבל איך הגעת למסקנה שהוא צריך להסתובב? א' ב' איך זה מתיישב עם
סימני הניגוב שהם זווית 45? הרי לטענתך אחרי סימני הניגוב מהגוף שלו,
מהחבטה.
העדה, מר אוהיון: יש סבירות גבוהה שהגוף כן נגע בגלגל וכן נגע במכסה המנוע כשהוא כלוא בין
הרכב למשאית, אני לא קבעתי את הפיזיקה הזאת, זה המחקרים מראים וזה
מה שמלמדים במשטרת ישראל.

התברר, כי לא נעשו בדיקות פורנזיות (טביעות אצבע, DNA) על רכב המנוח (עמוד 43 שורה 13 והלאה).

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

פקד אייל אוחיון הפליג בעדותו למחוזות מומחיות שאינם שייכים לו עד לתחום הפתולוגיה (עמוד 50 שורה 34) עת התיימר להעיד אודות פגיעות שאותן היה מצפה לראות בגוף האדם הנפגע (עמוד 16):

- 8 הייתי מצפה לראות ריסוקים בגולגולת, אין דבר כזה, הייתי מצפה שהנזק
- 9 יהיה יותר נמוך במשאית, הייתי מצפה לראות כתמי דם, הייתי מצפה לראות
- 10 נזק שונה לחלוטין לא כזה והייתי מצפה אף מעבר לכך שיש סיכוי מאוד גבוה

את מסקנותיו הסיק מתוך התבוננות במסמכים רפואיים שקריאתם זרה למומחיותו, שהרי לא הובא לבית-המשפט עד מתחום הרפואה או מתחום הפתולוגיה ולא נערכה כאן נתיחת גופה (עמוד 51):

- 22 העד, מר אוחיון: לפי התייעוד הרפואי זה מוקד הנזקים אפשר לראות את זה, רוב האבחון שם
- 23 של הרופאים זה המקום.

במעמד עדותו הוברר ההבדל בין המהירות שנמסרה לנאשם (כ-95 קמ"ש) לבין זו שנקבעה בטכוגרף (92.5 קמ"ש), וטווח הטעות של הטכוגרף (+/- 6.5 קמ"ש) – עניין שידון בהמשך.

לא נעשתה בדיקת מגביל מהירות במשאית באופן ישיר (עמוד 49).

כאמור, לא נערכה נתיחה שלאחר המוות (למרות שמדובר בתיק קטלני) והיעדר צו נתיחה (עמוד 50) וכן ראו עדותו של קצין הבוחנים גליל אליהו ובמסגרת ת/30 ו- ת/32, אשר הורה על שחרור הגופה ללא נתיחה, ללא בדיקה חזותית וללא CT ובדיקות מזעריות שהיו יכולות לשפוך אור נוסף לקראת חקר האמת.

נדונה התערבותו בחקירת הנאשם והטענה כי לא דייק בתייעוד דבריו (כמו המילה "עמד") (עמוד 55).

לא ביצע בדיקה האם קיימים עדי ראיה נוספים ולא שלל את הטענה, בראיות, כי בנתיב השמאלי של נהיגתו של הנאשם נעו רכבים (עמוד 47).

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

- עו"ד גונן: האם בדקת איפה בצד שמאל שלו היו רכבים, צמוד אליו מטר ממנו, כמה הוא יכול ללכת עוד שמאלה האם בדקת את זה?
- העד, מר אוהיון: אני לא קיבלתי שום ראיה קונקרטית שבאמת היו שם מי היה מהרכיבים שהיו שם, הסתמכתי על הגרסה של הבוחן שחקר ובדק את זה, היו קצת לפני קצת אחרי, אני מבחינתי משאית רחבה תופסת את רוב רוחב הנהג, אם הוא לא היה אנב בסטייה ימינה לשול אלא סוטה מנתיב ימינה אז כנראה שהוא גם היה פוגע לטענתו ברכב שהיה מצידו.

הנה כי כן, בצר לו הפנה ובצר לו לא הפנה, לעבודתו של הבוחן השני, שאותה הגדיר בלתי מקצועית.

אין חולק, כי לא טרח ועשה לתפוס מצלמות דרך, או לפחות לברר האם אלו קיימות.

העד פנחס תרם - בוחן תאונות דרכים במשטרה - העיד:

זהו הבוחן הראשון שהגיע לזירה - 38 דקות לאחר התאונה (עמוד 59).

לטענתו, ממצאי הבדיקה שלו לימדו כי המנוח עמד בשול הדרך, מפתח הגלגלים תקוע באספלט, 3 ברגים שוחררו (עמוד 60).

מצא שברי זכוכית, נעליים וגרביים בשול הימני ובחלק הימני של הנהג (עמוד 61 שורה 5 והלאה).

לא מצא במקום משולש אזהרה ולא בדק אם המנוח לבש אפוד זוהר (עמוד 68 שורה 19 והלאה).

לא קבע שהיה מגע בין המשאית לבין הרכב (עמוד 69):

- עו"ד גונן: בין המשאית לבין הרכב של המנוח.
- העד, מר תרם: לא קבעתי שהיה מגע בין המשאית לבין הרכב.

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

וכן, בעמוד 71:

31	העד, מר תרם:	כמו שאמרתי אני לא מצאתי סימנים של פגיעה ברכב המנוח,
32	עו"ד גונן:	של המנוח ברכב שלו.
33	העד, מר תרם:	של פגיעה ברכב המנוח בכלל.
34	עו"ד גונן:	או קיי.

ערך ניסוי שדה ראייה, שידון בהמשך: קבע שניתן לראות את הרכב והאדם ממרחק של 356 מטר. הנאשם טען שראה מ-126 מטר (עמוד 61 שורה 23 והלאה, עמוד 62 שורה 6 והלאה, עמוד 63 שורה 24).

לטענתו, מצופה מנהג משאית מקצועי להוריד מהירות ולהתרחק מהשול במקרה כזה (עמוד 64 שורה 7).

הסתבר כי בדו"ח הבוחן שלו (ת/6) ציין "לא ניתן לקבוע את מקום האימפקט" על פי מיקום הממצאים.

הממצאים ומשמעותם

נמצאו שבדי פלסטיק וזכוכית מרכב א' בנתיב הימני למערב ובשול ימין למערב כתוצאה משבירת חלקים בעת האימפקט עם ה.ר לא ניתן לקבוע ע"פ מיקומם באם המשאית הייתה בנתיב הנסיעה או בשול ימין בעת האימפקט לא ניתן לקבוע מ. אימפקט

וכך העיד בעמוד 67:

24	עו"ד גונן:	לא ניתן לקבוע את מקום האימפקט, אתה רואה שכתבת את זה?
25	העד, מר תרם:	כתבתי לא ניתן לקבוע את מקום האימפקט לא ניתן לקבוע על פי מיקומם ואם
26		הייתה משאית בנתיב הנסיעה או בשול ימין.
27	עו"ד גונן:	בעת האימפקט וההמשך לא ניתן לקבוע מקום אימפקט.
28	העד, מר תרם:	נכון. על פי מיקומם.

המשמעות של עדותו היא שקיימת ראייה מתוך עבודת הבוחן, המבוססת על הממצאים בזירה, המקימה ספק, האם הנאשם סטה ימינה אל תוך השול.

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

ואכן, הבוחן אישר זאת בעדותו (עמוד 67):

24	לא ניתן לקבוע את מקום האימפקט, אתה רואה שכתבת את זה?	עו"ד גונן:
25	כתבתי לא ניתן לקבוע את מקום האימפקט לא ניתן לקבוע על פי מיקומם ואם	העד, מר תרם:
26	הייתה משאית בנתיב הנסיעה או בשול ימין.	
27	בעת האימפקט וההמשך לא ניתן לקבוע מקום אימפקט.	עו"ד גונן:
28	נכון. על פי מיקומם.	העד, מר תרם:

אכן, זהו בוחן תנועה מנוסה ולא ניתן לשלול את מסקנתו וממצאיו כלאחר יד, אך משום שקצין הבוחנים פקד אייל אוחיון סבר אחרת, או לפחות, למצער, עבודת הבוחנים שלו מקימה ספק מובנה.

יצוין, כי פקד אייל אוחיון, בעדותו, פגע לחלוטין באמינותו ובמקצועיותו של הבוחן פנחס תרם, באופן שמקים חשש מובנה העומד בפני עצמו. וכך העיד בעמוד 5 והלאה:

30	החליף שם את הפנציר, ראיתי נזק ברכב וכל הדברים האלה נעלמו לצערי הרב
31	מהפירוט שהבוחן נתן לי ולא זכו להתייחסות מספקת. ולכן כשאני ראיתי את

ובעמוד 18 העיד:

14	אני הבנתי שהבוחן ממצא את היכולת המקצועית שלו מהר מדי, אני לא הייתי	העד, מר אוחיון:
15	מרוצה מהעבודה שלו,	
16	הוא תחתיך?	כב' הש' מזרחי:
17	כן הוא הפקוד שלי. אני מצטער שאני אומר את זה לא הייתי מסופק,	העד, מר אוחיון:

אם כך פני הדברים, כיצד יוכל בית-המשפט לסמוך את ידיו על ממצאי הבוחן ?

בנוסף;

אין קביעה אם הנזקים לרכב המנוח היו ישנים או חדשים (עמוד 69).

לא נמצא משולש אזהרה ולא נערכה בדיקה אם המנוח לבש אפודה זוהרת והוא לא יכול היה למסור מידע בעניין זה (עמוד 9 שורות 13 – 16).

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

לא ביצע התאמת נזקים בין המשאית לרכב וההתאמות שביקש לבצע נעשו לא באותם תנאים של מקום, משאית ורכב (עמודים 69 - 70).

הסתבר, כי אין סקיצה שנערכה על-ידי הנאשם במהלך חקירתו הראשונית (הסקיצה שאותה שרטט הנאשם בחקירה חסרה מהתיק).

אי בדיקת מצלמות אבטחה (עין הנץ, מחלף אורנית) לאיתור עדים נוספים, ואי חקירת עד ראייה (עמוד 74 שורה 12).

לא ביצע בירור מעמיק ביחס לשאלה האם התמרור המגביל את המהירות ל – 70 קמ"ש, דן בעבודות בכביש, האם אלו הסתיימו, ולא התמודד כנדרש אם ראיות 2/1 – 3/1 שהוצגו לו (עמוד 86).

ניסוי שדה הראיה לוקה בליקויים היורדים לשורש העניין (ת/13):

בתאריך 10.4.25 בשעה 19:30 לערך הגעתי למקום התאונה בכביש 5 בחנתי שוב את הזירה והתארגנתי והכנתי את ניסוי שדה הראיה נהג המשאית אשרף הגיע למקום ובנוסף אשמוז ראש משמרת התנועה ומתנדב שסייע בהדמיה של נהג הפרטי עצרתי את התנועה על כביש 5 למזרח וצורך בטחון השוטרים הנהג ושלי עצרתי משאית וולוו המתאימה בגובה ובצורה למשאית של אשרף וביקשתי מהנהג סיוע כשהסברתי לו את מהות הניסוי נעצרנו במרחק של 356 מ' מרכב הניסוי ומהמתנדב ניתן היה לראות הן את הרכב והן את המתנדב (את המתנדב היה קושי מסוים להבחין בו אך הוא היה נראה) גם מצד ימין של הרכב וגם מצד שמאל של הרכב אשרף מסר כי הוא אינו מבחין בנהג אלא רק ברכב התקדמנו בנסיעה איטית והורתי לנהג המשאית לעצור ע"פ מדידה נמצא במרחק של 286 מ' מהרכב הנהג היה נראה היטב כשהוא בצדו השמאלי של הרכב (כלומר בן הרכב לבן הקו הצהוב של השול) נהג המשאית והנוסע שאיתו גם מסרו שהם רואים את הנהג ואת הרכב אשרף מסר שהוא לא מבחין בנהג אבל נראה לו כאילו הדלת פתוחה ביקשתי מאשרף כי יגיד לי מתי הוא מבחין בנהג החדגמה (המתנדב) בשלב מסוים אמר לי כי הוא מבחין בנהג עצרתי את המשאית ירדתי וסימנתי את המקום ובצעתי מדידה ומצאתי כי ע"פ הנהג אשרף הוא יכול להבחין בנהג הנמצא ליד רכבו גם כשאורות הרכב כבויים ממרחק של 126 מ' ביצעתי תמונות וסרטון וידאו מצורף לראיות לידיעה

הסתבר, כי ביצע את הניסוי בסיוע של אחרים, **שאינם עדים במשפט**, ולפיכך נתוני הראייה שמסרו לו הינם עדות מפי השמועה (עמוד 62):

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

17/	של 286 מטר, במרחק הזה רואים גם את הרכב וגם את הבן אדם באופן ברור	
18	ללא שום הפרעה, הנהג משאית שהיה איתי והנוסע של הנהג משאית שהיה	
19	אתו מסרו לי שהם רואים את הנהג ואת הרכב. אשרף ישב ברכב,	
20	הנהג משאית מסר לך?	כב' הש' מזרחי:
21	הנהג משאית שיעזר לי לעשות את הניסוי.	העד, מר תרם:
22	המתנדב. מה שמו?	כב' הש' מזרחי:
23	לא יודע את שמו, הוא מצולם.	העד, מר תרם:
24	אין עדות שלו.	עו"ד גונן:
25	זה עדות מפי השמועה.	כב' הש' מזרחי:

...

2	המתנדב הזה היה עם משקפיים?	כב' הש' מזרחי:
3	לא, עד כמה שאני זוכר לא.	העד, מר תרם:
4	עשית לו בדיקת ראייה למתנדב הזה?	כב' הש' מזרחי:
5	אתה מדבר על הנהג משאית?	העד, מר תרם:
6	ברור, המתנדב שאתה לא יודע את השם שלו.	כב' הש' מזרחי:
7	לא.	העד, מר תרם:
8	אז איך אפשר להשוות אותו לראייה של הנאשם?	כב' הש' מזרחי:
9		

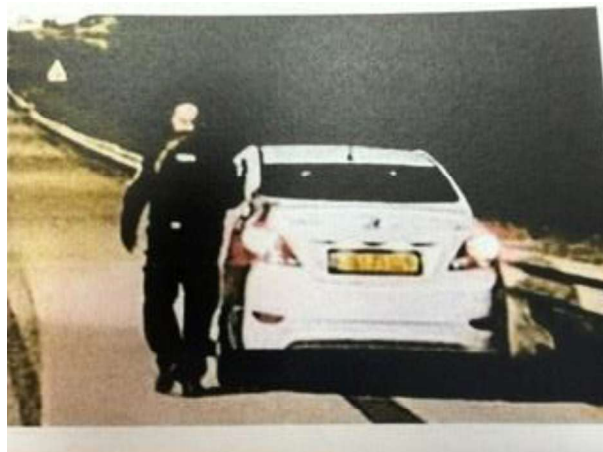
אשר כי ניסוי שדה הראייה לא בוצע בתנאים זהים (רכב מדמה לבן במקום אפור, משאית מסוג אחר, אורות דולקים **בתחילת הניסוי**, בגאז' רכב מדמה סגור ולא פתוח כפי שהיה ברכבו של המנוח – עניין שיכול היה העיב על שדה הראייה כלפיו, ועוד ועוד – ראו עמוד 80 שורה 20 והלאה, עמוד 82 שורה 21 והלאה).

הועמד אדם ליד הרכב המדמה, כשהוא בעמידה זקופה **עם פניו לכיוון התנועה** (תצלום מספר 5 בת/14), ובוודאי שלא כך היה המנוח בעת התאונה וראו יתרת הלקויות שנמנו בחוות דעתו של מומחה הנאשם אילן ידגר בעמוד 44 והלאה – הערות שמקובלות עליי:

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

לא יכול היה למסור עדות וודאית האם במקום התאונה ברכבו של המנוח דלקו ארבעה אורות מהבהבים, אף שרשם זאת בדוח (עמוד 75 שורה 32 והלאה). וכך מצאו הדברים ביטוי בעדותו (עמוד 70 והלאה):

11	תגיד לי באיזה מיקום שמת את הרכב?	עו"ד גונן:
12	הרכב היה בין הנתיב הימני לנתיב השמאלי,	העד, מר תרם:
13	למה?	עו"ד גונן:
14	כי פחדתי מהשוטר שעומד שם בצד.	העד, מר תרם:
15	מה? רגע שנייה באיזה רכב השתמשת?	עו"ד גונן:
16	וילוו משאית.	העד, מר תרם:
17	באיזה רכב מדמה השתמשת?	עו"ד גונן:
18	לא זוכר.	העד, מר תרם:
19	תסכים איתי שהוא בצבע לבן?	עו"ד גונן:
20	כן.	העד, מר תרם:
21	הרכב של המנוח היה בצבע לבן?	עו"ד גונן:
22	לא.	העד, מר תרם:

את מקום עומדו של המנוח החליף שוטר, מדי משטרה, כנראה עם פאוץ זוהר, באופן בולט הרבה יותר ממצב הדברים שהיה ביום התאונה -עמוד 81 שורה 5 והלאה.

מהלך הניסוי, מטבע הדברים, היה **מכוון מטרה** בשאלה האם ניתן לראות את הרכב ואת האדם המדמה את המנוח, אם לאו ובתוך כך, בנסיבות הניסוי יצר מצב דברים שבו תשומת הלב נתונה אך

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

ורק לשאלה האם הוא רואה את הרכב והאדם באופן שונה ממצב הדברים של הנוהג בדרך שתשומת ליבו נתונה למכלול רחב של נתונים נוספים. ואכן כאשר מדליקים את אורות הרכב שאותו מבקשים לראות, המתבונן רואה אותו, ולאחר מכן מכבים את האורות, הרי שמצב הדברים של הרואה שונה בתכלית מזה אשר מתבקש לבחון את ראייתו מלכתחילה כאשר אורות הרכב כבויים, משום שממקדים את תשומת ליבו ואת ריכוזו אך ורק אל הרכב המשמש לו כמטרה.

התמרור המגביל ל-70 קמ"ש היה ככל הנראה בתוקף עקב עבודות בכביש שהסתיימו קילומטרים לפני התאונה, והוא לא צילם את תמרור "סוף עבודות" שהיה קיים במפה של נתיבי ישראל.

אשר כי לא דרש להוציא מהנדס תנועה לשטח, ולא בדק את מחשב ה-CDR של המשאית (הקופסה השחורה), שיתכן ויכול היה ללמד האם הייתה סטייה ימינה (עמוד 91 שורה 30 והלאה).

המשאית שוחררה לידי הנאשם, מה שמקשה על בדיקת CDR נוספת - רכב המנוח עדיין מוחזק.

האזהרה הראשונית לנאשם הייתה על נהיגה בקלות ראש ולא על גרימת מוות ברשלנות, מה שמעלה שאלות לגבי ייחוס העבירה.

עיון בעדויות שני הבוחנים מוביל למסקנה שקיימות ביניהם סתירות רבות, קיים חוסר בממצאים קונקרטיים ובבדיקות פורנזיות, וליקויים מתודולוגיים בחקירה ובניסויים שבוצעו, מה שמעלה ספקות לגבי אמינות המסקנות שהוגשו.

לאחר שהצגתי את כל אלה, עתה נשוב לשאלת המפתח – האם הנאשם סטה בנהיגתו את המשאית ימינה אל תוך השול עובר לפגיעה במנוח:

עדויות של א. ב. צ. יחד עם הודעתו במשטרה (נ/5):

בהתאם לעדותו, הוא נהג את רכבו בכביש לאחר משאיתו של הנאשם. בנו ישב לצידו. בשלב מסוים, הוא ראה את נהג המשאית **סוטה שמאלה בלבד**. הוא לא ראה סטייה ימינה. הוא עצר את רכבו בצדי הכביש, ניגש אל הנהג, והנהג, כלומר הנאשם, אמר לו באופן מידי, כי **המנוח קפץ לו אל תוך משאיתו** (עמודים 5 - 7).

וכך מסר בהודעתו במשטרה (נ/5):

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

"בתאריך 26.3.2025 בשעה 19:15 לערך נהגתי ברכב שלי בכביש 5 ממערב למזרח...היו לפני רכב פרטי במרחק של כ-150 מטר ולפני הרכב הפרטי משאית. **פתאום ראיתי את המשאית סוטה בחדות שמאלה וחוזרת ימינה** והבן שלי שישב לידי אמר לי "אבא משהו עף" ואז תוך שאני מתקדם קדימה ראיתי רכב פרטי עומד בשול הימני כאשר אדם פצוע שוכב בשול בחזית הרכב במרחק של מטרים ספורים מהרכב לא יותר מ-10 מטר להערכתי. אני מיד עצרתי אחרי שעברתי את הפצוע. הבן שלי התקשר למד"א...יצאתי החוצה והתקשרתי מיד למשטרה. רצתי לפצוע תוך כדי שיחה עם המשטרה ואז חזרתי לרכב שלי כדי להביא מגבת לעצור לפצוע את הדימום...ברכב הגיע אלי הנהג משאית שביקש ממני לדבר עם המשטרה כי הוא לא מדבר טוב עברית...דיבר איתם...הוא מאוד פחד והיה נסער ואמר משהו כמו "הוא קפץ לי לכביש לנתיב", אני לא זוכר את המילים המדויקות שלו".

"ש: תאר לי את התנהגות המשאית כלומר מרגע שהבחנת בה. ת: רק כאשר אני ראיתי אותו עושה את הקפיצה שמאל. ש: ראית אם קודם היא סטתה ימינה ואז שמאלה? ת: לא. אני ראיתי פתאום את המשאית סוטה שמאלה בחדות ואז ימינה והיא נעצרה על השול הימני במרחק של מעל ל-100 מטר ממני".

"ש: דיברת עם נהג המשאית מה הוא אמר לך? ת: הוא היה מאוד נסער והוא היכה את עצמו על הראש בלחץ וצעק: "הוא קפץ לי לכביש לנתיב" אבל את זה אני לא זוכר במדויק את המילים"

לפנינו עדות מהימנה, אמינה ואובייקטיבית התומכת בעמדת הנאשם בשניים:

א. הנאשם לא סטה ימינה אל השול.

ב. הנאשם מסר גרסה מיידית שלפיה המנוח קפץ מן השול אל תוך רכבו.

גרסה מיידית זו מוצאת ביטוי גם בדוח הפעולה המגובה במצלמות הגוף של השוטר עודד אבני (ת/32), אשר הגיע אל הזירה בו ביום בשעה 19:29, ואשר שמע מפי הנאשם את גרסתו, כדלקמן (ראו עדותו בעמוד 10):

קדימה היה משאית סקניה, כסף, 2015, מספר [REDACTED] שהיתה נהוגה ע"י אשרף יוסף, ת.ז. [REDACTED] שהגיע אלי רועד ונסער ואמר שראה רכב בשול ואדם מחליף גלגל קדמי שמאלי ופתאום נפל אחורה לכביש הוא ניסה לברוח שמאלה על מנת לא לדרוס אותו אבל פגע בו בצד ימין קדמי לציין כי יש במשאית פגיעה בצד ימין קדמי למקום הגיע גם 531 עטר וכן בוחן פני ק' בוחנים גליל ושי 15 דני לוי באישור הבוחן פני

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

ודוק: צפיה במצלמות הגוף של השוטר (ת/32) מלמדת כי הנאשם אמר "ראיתי בן אדם קפץ אחורה לכביש", ולא "נפל" אחורה כפי שצוין בדוח הנ"ל.

אמור מעתה: עדות זו מקימה ספק מובנה העומד בפני עצמו והמתווסף אל הספק המובנה הקיים בתיק כאשר בוחנים את יתרת הראיות.

בחוות דעתו של אילן ידגר מומחה מטעם הנאשם ניתן למצוא בעמוד 22 את הפרט הבא שאותו נטל מתוך התאמת נזקים שביצע בוחן המאשימה:

ג. בשעה 08:00 צילם הקצין התאמה שביצע עם הולך רגל מדמה. מצ"ב תמונה שלכדתי מהסרטון:

- (1) מהתאמת נזקים זו ברור לכל כי הולך הרגל לא היה כפוף ובכריעה בעת האימפקט, אלא עמד על רגליו בצורה כמעט זקופה לחלוטין וכפי שטען נהג המשאית.
- (2) אם המשאית הייתה בסטייה ימינה ועל השול, כפי שנצפה בהתאמת הנזקים שבתמונה, אזי הולך הרגל היה נלכד בין הרכבים והיינו מוצאים נזקים מתאימים למחיצתו בין שני הרכבים וגם על גופו. כמו כן היינו מוצאים נזקים במגן הקדמי ימני של המשאית ופגיעות תואמות ברגליו של הולך הרגל.

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

התאמה זו בהחלט מלמדת, כי קיים ספק שמא בעת הפגיעה היה המנוח במצב של **עמידה**, באופן המתיישב עם נטייה הנובעת מעמידה על מפתח ה"צלב" ולא במצב של כריעה מטה והתרחיש שאותו טען הנאשם בהחלט סביר שהתרחש.

מהירות הנסיעה המותרת בכביש:

בכתב-האישום נטען, כי הנאשם נהג במשאית במהירות של **כ- 92 קמ"ש**, בעוד שהמהירות המותרת הינה **70 קמ"ש**.

אכן, מספר קילומטרים לפני מקום הוצב תמרור עבודה המורה על מהירות מרבית של 70 קמ"ש (ת/6 + 25/):

70 קמ"ש ע"פ תמרור עבודות כביש שמוצב לאחר שעוברים את מחלף אורנית כביש אספלט תקין יבש מנותב היטב 2 נתיבים למזרח שול ימין + שמאל רחבים ותקינים במקום התאונה ולאורך של מעל לקילומטר לפני ואחרי התאונה אין במקום עבודות כביש

1.
הסבר: *ביקור זירה באור יום*
כוון נסיעת המשאית עובר לתאונה, מוצב תמרור 426, מהירות מיוחדת, 70 קמ"ש, משני צדי הכביש. מדובר בכביש דו מסלולי עם מפרדה בנויה בין המסלולים, ושני נתיבים בכל מסלול.

וכן ראו תצלום מספר 1 בת/14.

ואולם, פקד אייל אוחיון לא סיפק תשובה מספקת לראיות נ/2 ו- נ/3 שהוצגו בפניו, שמהן ניתן ללמוד, כי תוקף התמרור פג קודם לתאונה (עמוד 56):

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

7	האשמות אותו שהמהירות המותרת במקום היא 70 קמ"ש.	עו"ד גונן :
8	זה על פי הבחינה ותייעוד תמונות של הבוחן, כן יש שם תמרור של 70 קמ"ש.	העד, מר אוהיון :
9	מעולה. היו עבודות בכביש במרחק של 350 מטר כמעט 6 ק"מ לפני המקום	עו"ד גונן :
10	הזה. במפות שקיבלנו מנתי התמרורים האלה התוקף שלהם פג 4 ימים לפני	
11	התאונה. בדקת את זה?	
12	לא ידעתי על זה, זה ברמה של מהנדס צריך לבחון, אני לא יודע לקרוא	העד, מר אוהיון :
13	תוכניות.	

הוא הודה **שלא ביצע בדיקה מספקת לבירור הסוגייה** ושוב הפנה אל הבוחן פנחס תרם, שאת מקצועיותו פסל (עמוד 58) :

7	הנאשם אמר לכם שהוא ראה את סיום העבודות בכביש הוא ראה את זה.	עו"ד גונן :
8	עכשיו תראה בסוף מה יש לנו תמונות של ה-100 לפני, ה-70 שמתחיל, מרחוק	
9	בתמונה אני תכף אראה לך את זה רואים את העבודות בכביש ואין יש תמונות	
10	חסרות הם לא עברו לנו, או שצולם ואני מקווה שבטעות נמחק או שלא צולם	
11	אבל יש רצף התמונות נקטע אין אין את ההמשך אז אני שואל אותך זה דבר	
12	תקשיב זה מופיע בכתב האישום המהירות הזאת, לא נראה לך בייסיק לבדוק	
13	את זה או לחקור את הקבלן,	
14	גם אם אני פספסתי את הנקודה הזאת אני לא מושלם, אתה יכול לשאול את	העד, מר אוהיון :
15	הבוחן,	

כפי שהראיתי, גם הבוחן פנחס תרם לא ביצע בדיקה ראויה לשאלת תקפותו של התמרור.

לכל הפחות, קיים ספק מובנה האם במקום התאונה חל התמרור המגביל את המהירות ל-70 קמ"ש (עמוד 57 – ביחס לנ/ו 2 – 3 – תמרור 70 שנחזה להיות בטל), ובעניין זה אפנה לדברים שמסר מומחה הנאשם אילן ידגר בעמוד 33 סעיף 14 לחוות דעתו ובדבר הכשלים שבעבודת הבוחנות לבירור של נקודה זו, ובעניין זה אני מקבל את טיעוני הנאשם בסיכומיו בעמוד 12, משום שמדובר היה בתמרור שהוצב כרלוונטי לשטח העבודה בלבד, שתחומו לא הוכח בפניי כדן.

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

עיון בנ/ו-3 שחלק ממנו מוצג לעיל, מלמד, כי התמרור המגביל את מהירות הנסיעה ל-70 קמ"ש מסתיים בדיוק בנקודה שבה מוצב תמרור 427, שמשמעותו בלוח התמרורים: "קצה הקטע של מהירות מיוחדת":

ואכן, תמרור 70 מופיע עם קו מחוק. התמרורים הללו מוצבים באותו אזור שבו מופיע תמרור 902, שהוא קצה אתר העבודה:

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

לפיכך, תמרור 902 מודיע לנוהג, שהסתיימו הגבלות והאיסורים המיוחדים הנובעים מן העבודות המבוצעות באתר והנהג אינו נדרש לתמרור נוסף.

כלומר, הגבלת המהירות של 70 קמ"ש **מסתיימת** בנקודה זו, לאחר שהנוהג עובר את נקודת תמרור 427.

וראו בעניין זה התייחסותו של מומחה הנאשם אילן ידגר בחוות דעתו בעמוד 34 בסעיף 14.14 והלאה שאותה אני מקבל המתייחס לראיות נ/2 ו – 3/3 המלמד, כי תוקף תוכנית העבודה ועימה התמרור שהוצב פקע בתאריך 21.3.25, כלומר 5 ימים בטרם התאונה.

מעבר לנדרש, אפנה בעניין זה ללשונה של תקנה 22 (א) לתקנות התעבורה :

"עובר דרך חייב לקיים את ההוראות הניתנות בתמרור, אולם תהיה הגנה טובה לנאשם אם יוכיח שהתמרור הוצב, סומן או נקבע שלא כדין"

על כן, בכל הכבוד, שני הבוחנים – אייל אוחיון ופנחס תרם (עמודים 55, 56, 86, 88 לפרוטוקול), אשר הביעו דעה, כי העובר את התמרור המגביל את המהירות ל – 70 קמ"ש ממשיך להיות מוגבל במהירות זו, עד אשר הוא פוגש תמרור שמורה לו אחרת – אין לה אחיזה בדיני התעבורה והמאשימה לא יכולה היתה יכולה לייחס לנאשם נהיגה מעבר למהירות זו, כרכיב של טענה לרשלנות.

המאשימה בסיכומיה לא התמודדה עם סוגיה זו, כנדרש.

פענוח דסקת הטכוגרף:

המאשימה טוענת כי עובר לתאונה הנאשם נהג במהירות של כ – 92 קמ"ש, וכי הייתה זו מהירות שאינה סבירה לתנאי הדרך, מעבר למותר, והוא מעולם לא האט את נהיגתו אף לקראת הגעתו אל מקום הימצא המנוח בתוך טווח הראייה.

עיון בחוות-דעת מומחה פענוח דסקת טכוגרף מאת פקד אייל אוחיון (ת/22) מלמד כי לשם הפיענוח הוא השתמש במיקרוסקופ של חברת OPTI-TOP (ולא באמצעות מכשיר ה – STEMI – ראו מסמך מאת סני"צ ירון וינרב רמ"ד תאונות דרכים באגף התנועה מתאריך 13.4.2022, בהעדר אפשרות להסמכה במכשיר האחרון במשטרת ישראל).

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

מהדוח ניתן ללמוד כי תאונה התרחשה בשעה 19:15 בעת שהמשאית נסעה במהירות של **92.5 קמ"ש**, ובשעה 19:15 נצפית תאונה חדה למהירות מזערית, באופן המתיישב עם המסקנה שעובר לפגיעה נהג הנאשם במהירות של כ-92 קמ"ש.

ואולם, מוסכם על הכל שקיימת **סטייה שולית של כ-6%**, ומאחר שדנים אנו במשפט פלילי, עליי לקבוע למען הספק כי הנאשם **נהג במהירות פחותה מכך של כ-86 קמ"ש (ת/22)**:

2. לשם מתן חוות דעתי השתמשתי במיקרוסקופ לפענוח רישומי דסקות טכוגרף מדגם ASZMC-45 של חברת OPTI-TOP. הבהרה:
א. קיימת סטיית תקן ברישומי המהירות עד $\pm 6\%$ קמ"ש.
ב. קיימת סטיית תקן של עד $\pm 4\%$ ברישום מחט המרחק.
ג. סף המינימום לתנועת מחט המהירות בסוג הדסקה (עד 125 קמ"ש) הינו 6.5 קמ"ש ואילך.

על כן, אמור מעתה, כי הנאשם נהג לכל היותר במהירות של - 86 קמ"ש ולא כפי טענת המאשימה בכתב-האישום, ובענין זה אני מקבל את עמדת הנאשם בסעיף כט לסיכומיו.

הנאשם טוען כי נפלה לקות באופן שבו פוענחה דסקת הטכוגרף והוא הפנה לחוות הדעת מאת המומחה מטעמו, אילן ידגר. עיון בחוות דעתו בעניין פענוח דסקת הטכוגרף מלמדת, כי פקד אייל אוחיון לא פעל לפענוח הדסקה בהתאם לנדרש, תוך שימוש במכשור רלוונטי.

בהתאם לנטען בחוות הדעת של המומחה מטעם הנאשם, ההאטה של המשאית לא מצאה ביטוי בפענוח בעוד שהיא עדיין נרשמה בטכוגרף (סעיף 17 לחוות דעתו).

ואולם, למרות שאיני מטיל ספק בבקאותו, ידענותו, מהימנותו ואמינותו של מומחה הנאשם (כך התרשמתי מעדותו), איני סבור כי ניתן לדחות את בדיקת הטכוגרף שנעשתה בידי פקד אייל אוחיון (ת/22), משום שמומחה הנאשם נותר עם הערותיו התיאורטיות בלבד, והוא **לא ביצע בדיקה עצמאית של הטכוגרף בהעדר מכשור עצמאי**, אף שיכול היה לדרוש לעשות כן במשרדי המאשימה.

ואולם, עניין זה אינו עומד בפני עצמו ועדיין קיימת עדותו המהימנה והאמינה, המיידית, של הנאשם כי הוא **האט** את נהיגתו כאשר הבחין במנוח וברכבו בשולי הכביש.

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

אמור מעתה, הנאשם נהג את המשאית עובר לתאונה במהירות של 86 קמ"ש, בכביש בו מותרת הנסיעה במהירות של 100 קמ"ש, ואף אם לא נרשמה האטה של מהירות הנסיעה עובר לתאונה.

אכן, המאשימה מייחסת בעובדות כתב-האישום את הטענה שמהירות הנסיעה בכביש הוגבלה ל-70 קמ"ש, אך היא לא ייחסה עבירה מתאימה, ובכל מקרה, הנאשם הוכיח באמצעות נ/ו 2 - נ/ו 3 שהתמרור אשר הוצב במקום המגביל את הנסיעה ל-70 קמ"ש הוצב נוכח עבודות שבוצעו בכביש ולמרות שתמרור המוצב כדין תקף עד צומת הדרכים הבאה, הרי שבנסיבות תיק זה, משהנאשם חלף את קטע העבודות, התמרור אינו בעל משמעות, אלא שהגבלת המהירות הרגילה הקיימת בכביש שהיא **מעל 86 קמ"ש – 100 קמ"ש**.

בכל מקרה, יש לזכור, כי גם העד פקד אייל אוחיון תיאר את תוואי הדרך כירידה תלולה ולפיכך אף אם לצורך הדיון נקבל את עדותו במלואה, הרי שביחס לתוואי הדרך, כאשר המהירות אינה משתנה, בהחלט יש אפשרות לראות כאן האטה יחסית (עמוד 19):

- 11 תעבור נתיב אבל בוודאי בתוואי שטח שהוא ירידה תלולה ירידה יחסית
- 12 משמעותית, לא תלחץ על הגז ותהיה בתאוצה עובר לתאונה, זה קצת הפריע

בנסיבות אלו, ניתן לקבוע, לאור עדותו המהימנה והאמינה של הנאשם, כי הנאשם האט במעט את נסיעתו לקראת רכבו של המנוח עת הבחין בו בשולי הדרך ונקט כלפיו במהלכי תשומת לב נדרשים.

ועדיין, חוזרת השאלה שבפתיח מתוך כלל הראיות הבאות:

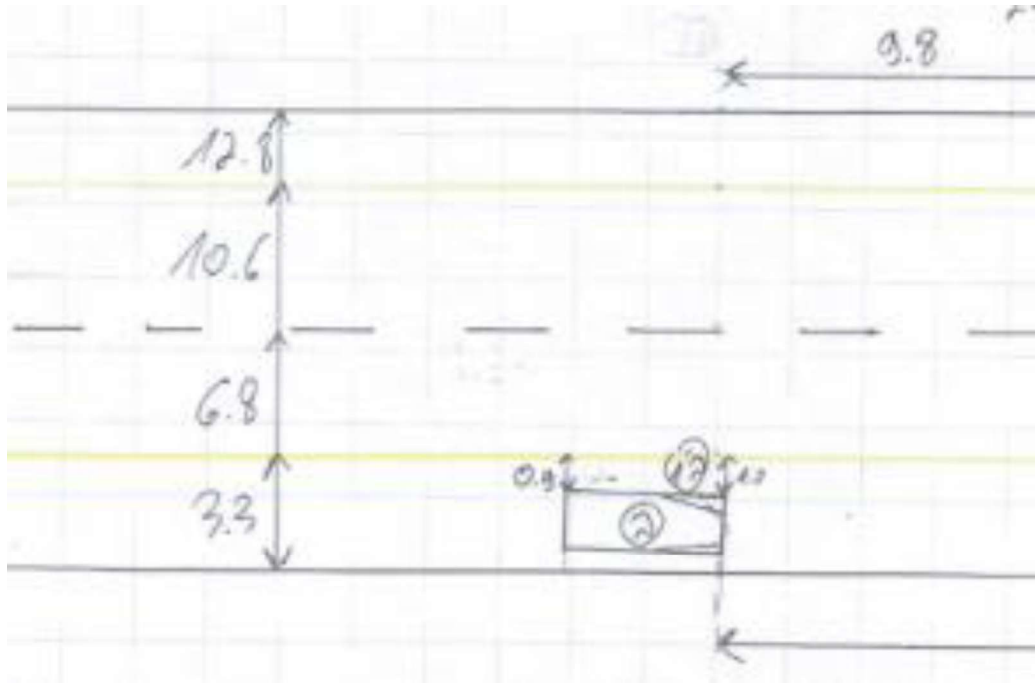
נטען על ידי המאשימה, כי לרשות הנאשם היה שדה ראייה של לפחות 300 מטר קדימה (דוח בוחן ת/6). שדה ראייה שדי בו לאפשר לראות את רכבו של המנוח ואת המנוח בפרק זמן ארוך ביותר – הרבה מעבר לזמן התגובה הנטען.

בין רכבו של המנוח לפס הצהוב של השול הימני (השול ברוחב 3.3 מטר) נותר מרחק של כ- 90 ס"מ (תרשים ת/7 ודו"ח הבוחן ת/6):

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

הוסף לכך את רוחבו המשוער של המנוח הנובע מעובי גופו, והמרחק הסביר של המנוח שנדרש מרכבו לשם החלפת הגלגל – הושטת ידיו לשם ביצוע הפעולות הנדרשות, שאותו ניתן להעריך באופן גס בכחצי מטר, ולפיכך אני קובע כממצא עובדתי, שעובר לפגיעה עמד המנוח במרחק של כ- 40 ס"מ אל תוך השול הימני (90 ס"מ פחות 50 ס"מ). אזכיר, כי במקום לא הוצב משולש אזהרה.

מדידות הבוחן את מיקום הנזק, כעולה מתמונות ת/25 מלמדות, כי מוקד הנזק במשאית הינו בין 80 ס"מ ל- 1.30 ס"מ ועומק הנזק 40 ס"מ. חלקו התחתון של הנזק רחב ועמוק יותר, ואילו חלקו העליון צר וגלילי. אני סבור, כי מיקום הנזק בחלק הקדמי-ימני של משאית הנאשם מתיישב עם המסקנה, כי המנוח היה במעט רכון קדימה, ובהחלט יתכן שהוא קפץ לאחור אך גופו היה ברכינה קדימה. העדר פגיעה בראשו של המנוח מתיישבת דווקא עם המסקנה שכתפו הימנית פגעה במשאית, ומכל מקום לא הובאה עדות מומחה פתולוגית, ועדותו של הבוחן בעניין זה – לאו עדות מומחה רלוונטית היא.

צפייה במצלמות הגוף של הבוחן, אשר הגיע בו בערב למקום מלמדת, כי הנאשם מסר את גרסתו הראשונית, כדלקמן: "במסלול שלי ראיתי בן אדם, קפץ אחורה באמצע הכביש...שניה אני מגיע אליו...ברחתי שמאלה...חשבתי שאני עליתי בכל המשאית עליו...לא יודע מתקן פנצ'ר".

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

הנאשם מסר בחקירותיו במשטרה, כי הוא מכיר את הכביש המדובר, ושהוא נוסע בו כ – 3-4 פעמים בשבוע.

עוד הוסיף, כי בעת המקרה נהג במהירות של כ – 85 קמ"ש. לדבריו, המהירות המותרת 100 קמ"ש.

עיון בתמונות מלמד, כי רכבו של המנוח היה במצב דברים המלמד כי הוא עסק בהחלפת הגלגל עובר לפגיעה בו.

בנוסף, התמונות מלמדות, כי חלקים שהיו תולדת התאונה נמצאו מונחים בשול הימני.

אין חולק שהמנוח היה ללא ווסט מזהיר צהוב וללא אמצעי אזהרה שהונח לפני הדרך, כגון משולש אזהרה.

עיון בת/13 ו - ת/38 שהינו ניסוי שדה הראיה המלמד, כי ניתן היה להבחין במהלכו בהולך הרגל ממרחק של 286 מטר, כאשר הנאשם אמר כי מבחין בו ממרחק של 126 מטר, ואולם, כפי שצינתי לא ניתן לסמוך על ניסוי שדה הראייה ויודגש כי לא נערך ניסוי שדה ראייה כאשר **אותו אדם רכון כלפי הרכב, כמי אשר עסוק בהחלפת גלגל.**

אכן, ניסוי שדה הראיה שנערך עם הנאשם היה בתנאים **שאינם רלוונטיים** לתנאים המבקשים לדמות את מצב הדברים שהיה קיים עובר לתאונה, על כן **לא הוצבה ראייה מהימנה ואמינה הסותרת את טענת הנאשם**, כי הבחין ברכבו של המנוח במרחק של כ – 126 מטרים ולא הוצגה ראייה מהימנה ואמינה כי ניתן היה להבחין במנוח שהיה רכון בפעילות של החלפת גלגל.

במהירות של 86 קמ"ש, שהם כ – 24 מטרים בשניה, ואם בנתיב השמאלי שלו נעים רכבים, ספק אם הוא יכול היה להגיב לקפיצתו הפתאומית של המנוח אל תוך נתיב נסיעתו באותו שבריר של שניה עובר לפגיעה בו.

אזכיר, כי **בדיני רשלנות** אנו עוסקים, ולמרות המוות העצוב והמצער, אין אנו עוסקים בדינים של אחריות קפידה או אחריות מוחלטת.

בחנתי את עדותו של הנאשם בקפידה ומצאתי כי הוא מסר עדות מהימנה ואמינה המתיישבת עם כלל הראיות, או לפחות מוסיפה אל הספק הקיים, שלפיה הוא נסע בנתיבו, הבחין ברכב המנוח, גילה כלפי הרכב זהירות כנדרש, לא הבחין במנוח, אלא כאשר הלה קפץ אל נתיבות אל מותו המצער.

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

נוכח העובדה, כי הנאשם העיד שהוא לא הבחין במנוח עובר לתאונה, אלא עם קפיצתו לאחור לנתיבו, בהחלט ניתן היה לטעון, כי רכיב הרשלנות של הנאשם שונה, אולם לא זו הייתה תזת כתב-האישום שמפניה התגונן ובית-המשפט לא ישזור כתב-אישום שעובדותיו אחרות תחת כתב-האישום הקיים ושביחס אליו התגונן הנאשם.

לסיום לא מיותר יהא להפנות אל עדותו של קצין הבוחנים של מרחב ש"י רפ"ק גליל אליהו, אשר העיד, כי מקרה שבו נוהג אדם במהירות מותרת עד 100 קמ"ש, ומתרחשת כניסה לנתיבו, כפי שקבעתי בעובדות הכרעת-דין זו, התיק כלל לא היה מגיע לבית-המשפט לדיון (עמוד 15):

לא, אני לא מדבר על סטייה.	ער"ד גונן :
שנייה, אני מדבר על סטייה.	העד מר גליל :
אני לא מדבר על סטייה.	ער"ד גונן :
אז על מה אתה מדבר?	העד מר גליל :
אמרתי על אדם שנכנס לתוך נתיב הנסיעה. אל תכניס מילים לפה שלי, אני יודע מה שאלתי.	ער"ד גונן :
נכנס לתוך נתיב נסיעה,	העד מר גליל :
שני המקרים האלה זה לתוך נתיב (מדברים ביחד).	ער"ד גונן :
זה סיפור אחר, זה סיפור אחר.	העד מר גליל :
זה מה שאני שואל, נתיב נסיעה.	ער"ד גונן :
נתיב נסיעה זה משהו אחר לגמרי.	העד מר גליל :
אז בוא נדבר על נתיב נסיעה.	ער"ד גונן :
נתיב נסיעה אם אדם נמצא בתוך נתיב נסיעה, בסדר?	העד מר גליל :
בכביש שמותר 100 קמ"ש.	ער"ד גונן :
התיק הזה לא היה מגיע לכאן.	העד מר גליל :
תודה רבה. זה הכל.	ער"ד גונן :

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

ג. סיכום:

על פי כתב האישום, ביום 26.3.2025 בשעה 14:19, נהג הנאשם במשאית "Scania" בכביש 5 ממערב למזרח, ויוחסה לו עבירה של גרימת מוות ברשלנות לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה בגין מעורבותו בתאונה קטלנית שבה קיפח את חייו המנוח דוד סלה ז"ל, אשר עסק אותה עת בהחלפת גלגל ברכבו שעמד בשול הימני.

הנאשם כפר באשמתו וטען באופן עקבי לאורך כל חקירותיו ובפני בית-המשפט כי נסע בנתיבו ללא כל סטייה, וכי המנוח קפץ לאחור אל תוך נתיב נסיעתו בשבריר השנייה האחרון, כפי הנראה במהלך החלפת הגלגל ברכבו, באופן שלא הותיר לו כל אפשרות להגיב ולמנוע את הפגיעה.

כאמור לעיל, לאחר ששמעתי את הראיות, בחנתי את חוות דעת המומחים והתרשמתי מעדויות העדים, הגעתי לכלל מסקנה כי המאשימה לא עמדה בנטל להוכיח את אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר.

השאלה העובדתית המרכזית בתיק זה היא האם התרחשה סטייה של משאית הנאשם לעבר השול הימני, או שמא הפגיעה אירעה בתוך נתיב הנסיעה.

עד התביעה הניטרלי, א.ב.צ. שנסע ישירות מאחורי משאית הנאשם והיה בנקודת תצפית מצוינת, העיד בנחרצות הן במשטרה והן בבית-המשפט כי לא ראה כל סטייה של המשאית ימינה לעבר השול, אלא רק סטייה חדה שמאלה לאחר הפגיעה, המהווה תגובה אינסטינקטיבית מקובלת.

עדות זו שמטה את הבסיס העובדתי תחת סעיף 4 לכתב-האישום, והיא מתיישבת עם ממצאיו של מומחה ההגנה, מר אילן ידגר, לפיהם פיזור השברים ומיקומי הנזקים בחזית המשאית שוללים סטייה ימינה ומחזקים את התזה כי התאונה אירעה בתוך נתיב הנסיעה.

קצין הבוחנים, פקד אייל אוחיון, חזר בו במהלך חקירתו הנגדית בבית-המשפט מהקביעה הנחרצת לפיה היה מגע פיזי בין המשאית לרכב המנוח, ואישר כי מדובר בחשד בלבד שאינו מגיע לרמת הוודאות הנדרשת בפלילים.

קצין הבוחנים פקד אייל אוחיון דחה את מהלכיו החקירתיים של הבוחן פנחס תרם, ואולם גם במעשיו החקירתיים של פקד אייל אוחיון נפלו פגמים של ממש, שאינם מאפשרים לקבל את התזה שגיבש לעצמו ביחס לאשמתו של הנאשם שחלקים ממנה התבססו על תיאוריות בלבד.

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

אי-מציאת סימנים פורנזיים ואובייקטיביים, בעלי משקל ואמינות, כנדרש בפלילים, המלמדים על מחיצת המנוח בין המשאית לרכבו, לצד העדר פגיעות בחלק התחתון של פגוש המשאית או ברגליו של המנוח, שוללים את התרחיש הפיזיקלי שהציגה המאשימה או לפחות מעמידים אותו בספק.

ממצאים אלו מותירים כאפשרות סבירה וממשית את גרסת ההגנה, אשר מצאה ביטוי בעדותו המהימנה והאמינה של הנאשם, שלפיה המנוח נטה או מעד לאחור תוך כדי החלפת הצמיג וחלק מגופו חרג אל מחוץ לדופן הרכב כלפי זרם התנועה, בתוך נתיב נסיעת המשאית ומתחת לזמן התגובה האנושי האפשרי.

בעניין מהירות הנסיעה, המאשימה טענה כי המהירות המותרת במקום הייתה 70 קמ"ש עקב עבודות בכביש, אולם ההגנה הוכיחה באמצעות מסמכים רשמיים כי תוקפו של אישור ועדת התמרור הזמני פג שלושה ימים לפני התאונה שלא לדבר על כך שמערך התמרורים מלמד, בפני עצמו, כי בחלוף אתר העבודות חוזרת הגבלת המהירות להיות 100 קמ"ש, ואין חולק שהנאשם לא חרג בנהיגתו ממהירות זו.

אכן, בצילומים מזירת התאונה מופיעים תמרורים המורים על סיום הגבלת המהירות ועל מהירות מותרת של 100 קמ"ש, ועל כן הנאשם לא עבר כל עבירת מהירות, גם בהתחשב במהירות של 86 קמ"ש המיוחסת לו על פי הטולרנס של דיסקת הטכוגרף ואכן מהירות מופרזת שכזו כלל לא יוחסה לו בעבירה מתאימה.

אכן, המאשימה עצמה בחרה שלא לייחס לנאשם נסיעה במהירות מופרזת בכתב האישום, וקצין הבוחנים המחוזי, מר גליל אליהו, אישר בהגנתו בבית המשפט כי לו היה מדובר באדם שנכנס לתוך נתיב נסיעה בכביש שבו המהירות המותרת היא 100 קמ"ש - "התיק הזה לא היה מגיע לכאן".

למרבה הצער, נערכה כאן עבודת בוחנות שאינה יכולה להוביל למסקנות, כנדרש בפלילים.

ניסוי שדה הראייה היה פגום במגוון רחב של ליקויים, ואינו יכול להוביל למסקנות כנדרש בהליך זה ובפרט לשלול את טענת הנאשם, כי הוא לא הבחין במנוח עצמו, אשר עסק, כפי הנראה, בהחלפת הצמיג במהלך הדרך בלא שלבש ווסט צהוב ובלא שהתקין משולש אזהרה בריחוק מרכבו.

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז

גמ"ר 10776-06-25 פרקליטות מחוז מרכז נ' אשרף יוסף

לכל אלה יש להוסיף מחדלי חקירה מהותיים מצד היחידה החוקרת, אשר נמנעה מלהוציא את תיעוד מצלמות הכביש ממחסום "אורנית" שיכול היה לשפוך אור על נסיבות התאונה, לא דאגה לנתיחת גופה, או למצער לבחינתה בידי פתולוג, ולא גבתה עדות מבנו של עד הראייה פוטנציאליים ועוד.

נוכח הספק הסביר המהותי שנותר באשר לסטיית המשאית ובאשר לאפשרות המניעה של התאונה בנסיבות שנוצרו, לא הורם נטל ההוכחה הנדרש במשפט הפלילי.

ד. תוצאה:

מן המכלול דלעיל אני סבור, כי המאשימה לא עמדה בנטל העומד לחובתה להוכיח בראיות מהימנות ואמינות כי הנאשם פגע במנוח וגרם למותו העצוב והמצער, מתוך התנהגות רשלנית, בלתי סבירה ושניתן היה למנעה.

על כן, אני מורה על זיכוי של הנאשם מן המיוחס לו בכתב-האישום.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

התיק סגור.

ניתנה היום, כ"ז אלול תשפ"ו, 09 ספטמבר 2026, במעמד הצדדים

מנחם מזרחי, שופט, נשיא